

UVOD

Planiranje je posebna vrsta donošenja odluka koje se odnose na konkretna htenja menadžera za budućnost organizacije. Planiranje je proces koji neprekidno traje i koji odražava promene okruženja i prilagođava im se. Najbitniji rezultat procesa planiranja je strategija kojom se organizacija rukovodi.

Funkcija planiranja obuhvata aktivnosti utvrđivanja ciljeva tekućeg poslovanja i razvoja, predviđanja i definisanja budućih zadataka, kao i uslova u kojima treba da se izvršavaju zadaci i ostvaruju ciljevi. To je menadžerska funkcija u okviru koje se vrši izbor pravca akcija za pribavljanje, alokaciju, korišćenje i zamenu resursa date organizacije. U tom smislu, planiranje predstavlja osnovu za obavljanje ostalih menadžerskih aktivnosti kao što su :

- organizovanje
- zapošljavanje
- uticanje
- kontrolisanje

Proces planiranja predstavlja sistematizovano sagledavanje budućih aktivnosti preduzeća, kako bi se pripremile odgovarajuće mere za akcije u sadašnjosti. Time se doprinosi poboljšanju položaja preduzeća u njegovom ukupnom društvenom okruženju, a posebno na tržištu. Planiranje ka kontinuelni proces u okviru funkcije menadžmenta obuhvata aktivnosti donošenja i sprovođenja planskih odluka. Rezultat procesa planiranja izražava se u vidu: planskih odluka, politika, strategija, programa i plana. Svaki od navedenih elemenata rezultata procesa planiranja predstavlja specifičan izraz odlučivanja o ciljevima poslovanja preduzeća. Na osnovu utvrđenih ciljeva formiraju se i kriterijumi racionalnosti planskih odluka pri izboru jedne od mogućih varijanti pravaca akcije. Pri tome, stepen ostvarivanja planiranih ciljeva predstavlja pokazatelj uspešnosti poslovanja, jer se ciljevima izražava standard za kontrolu efikasnosti funkcionisanja preduzeća.

Proces planiranja kao svesna, organizovana aktivnost predstavlja sve veću nužnost za preduzeće kao osnovni subjekt tržišne privrede. To je uslovljeno činjenicom da preduzeće posluje kao deo ukupne svetske privrede, u koju se uključuje posredstvom tržišta kao osnovnog regulatora procesa privređivanja. Na taj način, na poslovanju preduzeća utiču ne samo interni faktori i dejstva iz neposrednog okruženja već i zbivanja u svetskoj privredi.

2. VAŽNOST PLANIRANJA U ORGANIZACIJAMA

Planiranje za organizaciju predstavlja proces utvrđivanja ciljeva i iznalaženja načina da se oni ostvare. Bez plana menadžeri ne mogu efikasno da organizuju ljude i resurse, ne mogu pouzdano da rukovode niti da očekuju da će ih drugi pratiti i imaju male šanse da ostvare ciljeve.

Rukovođenje organizacijom se postiže primenom dva plana. Strateski planovi su tvorevine glavnog menadžmenta i definišu opšte ciljeve organizacije. Operativni planovi sadrže podatke kako da se u procesu svakodnevnog poslovanja realizuje strateški plan. Ovi planovi razmatraju osnovne odnose u okviru kojih se ciljevi organizacije ostvaruju. Strateški planovi se primenjuju na odnose između ljudi u organizaciji i ljudi koji rade u drugim organizacijama, a operativni planovi se odnose na ljude unutar jedne organizacije. Strateški operativni planovi se razlikuju na tri bitna načina :

-vremenski rokovi-strateški planovi su uvek okrenuti ka budućnosti. Rok za realizaciju ideja sadržan u ovim planovima može da bude od nekoliko godina do nekoliko dekada. Period realizacije operativnih planova uglavnom je godinu dana.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com